

KERST VIJFEN IN EEN NARE TIJD

Wij leven in de laatste maand van het kalenderjaar. Het jaar 2020 zal bijna zeker worden herinnerd als het jaar van het onzichtbare coronavirus. Dit gemene virus heeft onze wereld flink ontregeld. Ook ons eigen land is vanaf maart zwaar getroffen. Bij de eerste golf, tussen maart en juni, waren er, juist ook in ons eigen bisdom, veel besmettingen en daardoor ook bovengemiddeld veel zieken en doden. Met name veel ouderen zijn slachtoffer geworden van het virus. De vreselijke beelden uit onze ziekenhuizen en verpleeghuizen staan nog op ons netvlies.

Geweldige inzet

Vanuit de parochies is geweldig werk verricht door het bijstaan en troosten van zieken, stervenden en rouwenden. Maar ook door het waardig begraven van zieken die door het coronavirus gestorven zijn. In ons eigen bisdom was ook in een aantal kloosters de besmettingsgraad zeer hoog. Minstens 60 religieuzen zijn in het bisdom van 's-Hertogenbosch aan corona gestorven. Het was uitermate pijnlijk dat, omwille van de gezondheid, vaak alleen in kleine kring van een stervende afscheid kon worden genomen.

Solidariteit

Deze coronatijd is vol van verdriet en onzekerheid. Medisch, sociaal en economisch werd en wordt er veel geleden. Door ziekte en dood maar zeker ook door eenzaamheid en economische malaise. Maar gelukkig zien wij ook veel opoffering, naastenliefde en onderlinge solidariteit. Diaconaal wordt er prachtig werk verricht. Mensen doen voor elkaar boodschappen. Velen proberen de eenzaamheid van alleenstaanden te doorbreken met een telefoontje of een mail. De voedselbanken helpen waar mogelijk is en ook Parochiële Caritas Instellingen bieden bijstand.

Bemoediging

Als bisschop probeer ik via mails en telefoongesprekken met de pastorale teams en met oversten van religieuze gemeenschappen contact te houden. Dagelijks bid ik voor de intenties van onze gelovigen tijdens de Eucharistie in de Sint Jan. Tussen maart en juni schreef ik twaalf bisschoppelijke *Woorden ter bemoediging* om de gelovigen een hart onder de riem te steken. Zo kan ik op afstand toch nabij zijn. In september verschenen deze brieven, samen met interviews met pastores en religieuzen, in het boek *Het verdriet van Brabant*.

Tweede golf

Op dit moment zitten wij midden in de tweede golf van de epidemie. Opnieuw heeft de overheid allerlei beperkingen opgelegd om het virus onder controle te krijgen. Wij bereiden ons voor op het kerstfeest. Dit jaar zal het geboortefeest van onze Heer heel anders worden gevierd dan gebruikelijk. Geen volle kerken en ook thuis geen grote festiviteiten. Dat is uitermate teleurstellend maar het hart van Kerstmis blijft onveranderd. Als christenen leven wij in vriendschap met Jezus. Gelukkig de mens die zich in deze lastige tijd veilig weet bij Christus. Een mooie titel voor Jezus is Emmanuel, God met ons. Ik hoop en bid dat velen juist nu Christus nabij weten.

Nabije toekomst

Voor het nieuwe jaar zijn de vooruitzichten nog onzeker maar niet zonder hoop. Bijna zeker komen er vaccins tegen het virus beschikbaar en ook de economische vooruitzichten zijn volgens waarnemers niet ongunstig. Kleine lichtpuntjes in een duistere tijd. Juist als het donker is, hebben wij allemaal behoefte aan kleine tekenen van hoop. Ik hoop oprecht dat u steun en bemoediging vindt bij elkaar. In deze crisistijd beseffen wij hoe belangrijk het is dat mensen dicht bij elkaar blijven en elkaar van dienst zijn. Hopelijk geeft ook het geloof u moed en veerkracht. In verbondenheid met de goede God en in onderlinge solidariteit kunnen wij vol vertrouwen de toekomst tegemoet leven. Laten wij, in kracht van Gods Geest, van 2021 een mooi jaar maken!

Mgr. dr. Gerard de Korte